

MOCIÓ DEL GRUP ICV-EUIA DE MANLLEU PEL DESPLEGAMENT DE LA TAXA PER L'ÚS DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL DE LES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT D'ENERGIA ELÈCTRICA, GAS, AIGUA I HIDROCARBURS

El procés de privatització de diferents sectors industrials estratègics per la nostra societat, especialment aquells relacionats amb els subministraments bàsics d'aigua, gas i electricitat, ha comportat no només una pèrdua de capacitat de gestionar els mateixos amb una perspectiva de bé comú sinó el manteniment de certs privilegis provinents del seu caràcter públic en el passat, que s'han mantingut sota l'argument precisament del seu caràcter estratègic i de l'interès general.

La realitat és que en la seva dinàmica de gestió, les grans companyies distribuïdores de subministraments no han deixat d'acumular multimilionaris beneficis mentre la ciutadania ha vist com les seves factures es veien incrementades de manera constant. Les situacions de pobresa energètica sorgides de la combinació de la precarietat laboral, la crisi econòmica i el mal estat d'alguns habitatges, ha topar amb unes tarifes molt cares i amb una manca de sensibilitat general de les companyies que lluny de tenir un paper facilitador i pal·liatiu de les diverses situacions s'han desentès del problema i l'han traspassat a les administracions públiques que han esdevingut en molts casos pagadores subsidiàries de les factures pendents.

Paral·lelament a aquest ús privatiu o aprofitament especial, la instal·lació d'aquest tipus d'infraestructures genera un fort impacte sostingut en el temps en l'espai públic, el paisatge i el medi ambient. Alterant i/o empitjorant, així, els ecosistemes i la qualitat de vida dels habitants de la zona.

Mentrestant, nombroses administracions locals, emparant-se en l'article 20.3.k de la Llei d'hisendes locals, que estableix que aquestes podran establir taxes per qualsevol supòsit d'utilització privativa o aprofitament especial de domini públic local, i en especial "*Esteses, canonades i galeries per a les conduccions d'energia elèctrica, aigua, gas o qualsevol altre fluid inclosos els pals per a línies, cables, femelles d'orelles, caixes d'amarratge, de distribució o de registre, transformadors, rails, bàscules, aparells per a venda automàtica i altres d'anàlegs que s'estableixin sobre vies públiques o altres terrenys de domini públic local o hi volin per sobre*", han desenvolupat aquesta capacitat i s'han trobat amb aquestes taxes sistemàticament recorregudes als tribunals.

A diferència de les taxes imposades a les infraestructures de telecomunicacions, que troben en la normativa europea un impediment en la potestat tributària dels Estats membres, i que per aquest motiu han estat estimats els recursos de les companyies de telecomunicacions davant el TSJE, les taxes sobre les infraestructures de transport d'energia no tenen aquesta restricció en la normativa europea i han estat sistemàticament estimades pel Tribunal Suprem. Aquesta estimació ha estat, però, condicionada a l'establiment de sistemes objectius i no discrecionals per a l'establiment de la base imposable pel càlcul dels imports a percebre per aquestes taxes.

Els tribunals han resolt també els dubtes també en relació a si el fet imposable esdevenia periòdic o era exigible en el moment de la construcció de la infraestructura, i que per tant aquesta taxa no havia de ser exigible de manera retroactiva a les infraestructures de transport ja presents al territori. La sentència de Tribunal Suprem deixa clar que és una taxa periòdica i que si bé no és retroactiva, és aplicable des del moment de l'aplicació de la mateixa.

Les administracions locals han d'elaborar també de manera general, si volen desenvolupar una taxa d'aquest tipus a les seves ordenances fiscals, un mètode objectiu basat, com a mínim, amb una memòria econòmica que permeti establir un criteri explícit i no discrecional per la percepció dels imports. Moltes de les administracions no disposen d'aquestes taxes, bé per la inseguretat jurídica existent fins a la sentència del Tribunal Suprem de gener de 2017 o bé per la impossibilitat tècnica de donar resposta als estudis i memòries econòmiques que han d'acompanyar l'establiment de la taxa.

En definitiva, una complexitat difícilment assumible pels ajuntaments de manera individual, especialment per aquells municipis petits i amb menys recursos humans i tècnics.

Malgrat tot, els ajuntaments, en col·laboració amb altres administracions, estan fent front a diversos dels reptes relacionats amb la generació local d'energia renovable, l'eficiència en el consum d'energia i la garantia dels subministraments bàsics als col·lectius més vulnerables. Tot, mentre les principals companyies elèctriques tancaven el 2016 amb un benefici acumulat de quasi 5.500 milions d'euros.

Atesa la voluntat de la Diputació de Barcelona d'oferir serveis i cobertura jurídica a les entitats locals del seu àmbit territorial.

Per tot l'exposat, el grup MUNICIPAL ICV-EUiA DE MANLLEU proposa l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Que ens doni suport a l'ajuntament des de l'àmbit territorial de la Diputació de Barcelona establint els mecanismes, criteris i cobertura jurídica que permeti fer efectiva l'ordenança reguladora d'aquesta taxa, basada en l'aplicació de l'article 20.3.k de la Llei d'Hisendes Locals

Segon.- Elaborar una guia de criteris per a l'establiment de la base imposable de la taxa i donar suport i ajut per l'elaboració dels informes econòmics necessaris per a l'elaboració de l'ordenança, segons indica la sentència de Tribunal Suprem.

Tercer.- Habilitar des de l'ORGT els tràmits administratius necessaris per fer efectiva una gestió ràpida i eficaç de la nova taxa.

Quart.- Recomana com a criteri la destinació finalista dels imports percebuts per aquesta nova taxa a projectes relacionats amb el foment de la producció local d'energies renovables, l'eficiència energètica, la lluita contra la pobresa energètica (sobretot en l'adequació dels habitatges i la implantació de mesures per reduir la factura dels subministraments) i la lluita contra el canvi climàtic. Que La Diputació de Barcelona coordini i promogui estratègies mancomunades quan aquestes permetin potenciar l'impacte de les accions entre diferents municipis.

Cinquè.- Exigir al govern de l'Estat que, en cap cas, es traslladi el cost suportat per les companyies a les tarifes o peatges que paguen les persones usuàries per serveis essencials com el gas, l'aigua o l'electricitat.

Sisè.- Comunicar aquests acords al Govern de l'Estat Espanyol, a la Generalitat de Catalunya a la Diputació de Barcelona i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Miquel Sánchez gueldos

